

terrart

REVISTA CERÀMICA CONTEMPORÀNIA

EXPOSICIONS

ZOOTROPS
TAPAS / PLATS DEL DIA
ALFONSO D'ORS
FIORENZA PANCINO

TALLERS I CERAMISTES
XOHAN VIQUEIRA

INTERNACIONAL

AUDRIUS JANUSONIS
REBECCA MAEDER
MARIANNE HELLER

HISTÒRIA

TERRA, AIGUA I FOC

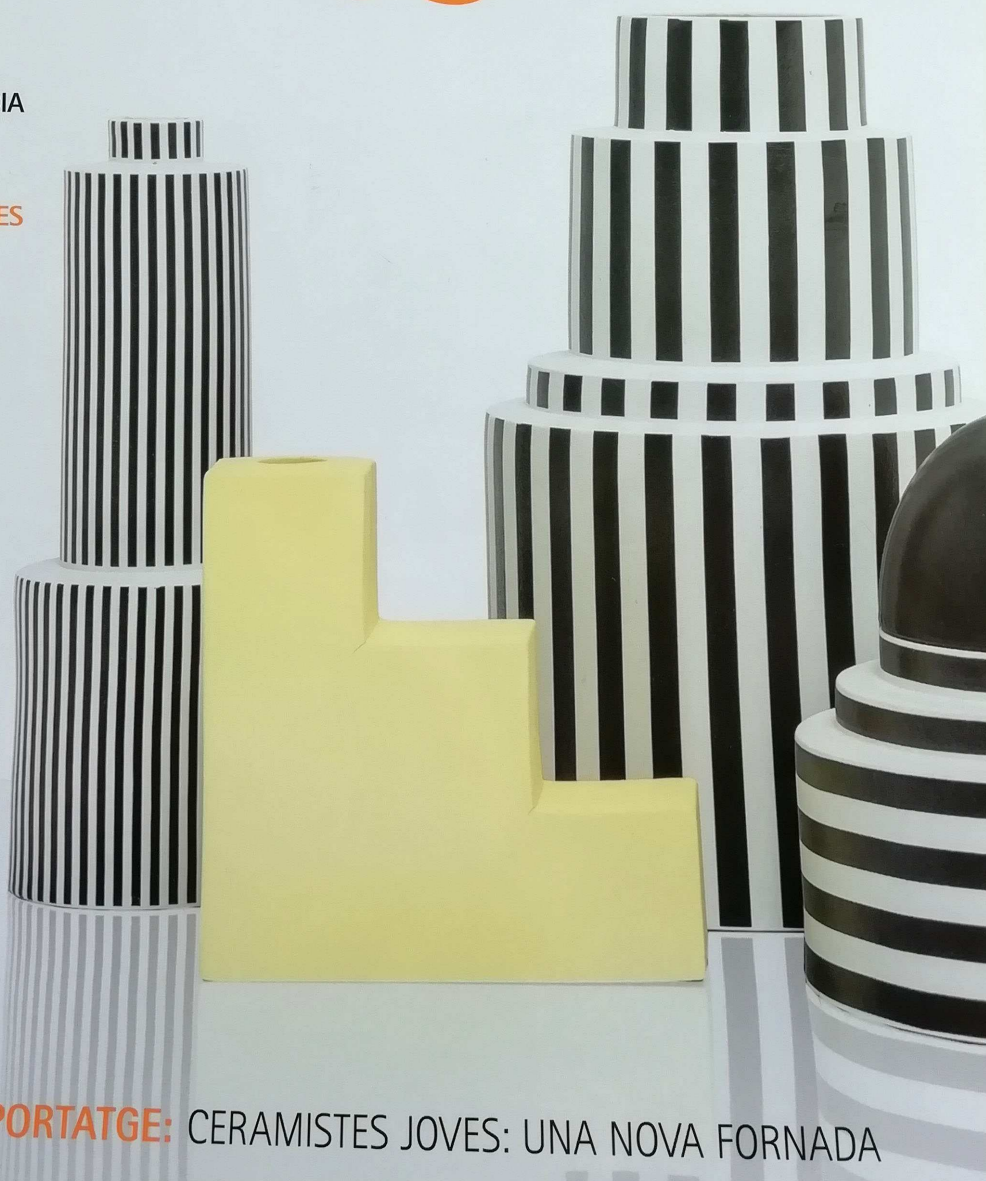
MISCEL·LÀNIA

CERÀMICA EN 3D
JULIO BONO
EMPORDÀ FANG CUIT

FIRES I CONCURSOS

afc

REPORTATGE: CERAMISTES JOVES: UNA NOVA FORNADA

Ruth Cepedano

LA CERÀMICA COM A LLENGUATGE DE LES EMOCIONS

TEXT: ROSA OLIVER · FOTOS: RUTH CEPEDANO

Va néixer a Barcelona l'any 1972. En un inici, la ceràmica era només un entreteniment, que cohabitava amb la feina, però que la connectava amb el que sempre l'havia seduït, les arts plàstiques: el dibuix, l'escultura, modelar la terra. Inicia el seu camí artístic el 1992 amb un curs de vídeo i fotografia. Després de fer alguns tallers a escoles del barri i descobrir el que realment la motivava, es va decidir a fer el Cicle de Ceràmica Artística a l'Escola Superior de Disseny

i Art Llotja a Barcelona. Els darrers anys ha fet cursos amb ceramistes com Miquel Molet i Àngel Garraza.

D'entrada li costava saber què era el que més la seduïa d'aquest ofici, tot li agradava: la joieria, el torn, la peça més escultòrica,... Va ser amb el projecte de final de curs a Llotja "Bosc subjacent" (2013) on va trobar un camí d'inici. En aquest treball es va centrar en la transformació d'un embasament: la terra seca, el relleu de les escletxes, el fang i les restes d'arbres. Un paisat-

ge que la natura havia portat a l'extrem. Totes aquelles formes la van seduir i és aquí on van començar a sorgir les formes orgàniques. Les peces d'aquest bosc es mouen entre la realitat de la natura i la fantasia de la mitologia: les nimfes i les nàiades.

El seu treball s'allunya de la utilitat, entra dins del marc de l'escultura, del plànol artístic i de la ceràmica conceptual. Cada peça té la seva història, comprèn un procés personal. Les formes les troba dins del seu imaginari barrejades amb les emocions, en

fa un còctel i a partir d'un petit esbós es posa davant del fang, per materialitzar-les, generalment amb gres.

En el 240 aniversari de l'Escola Llotja va participar en el projecte *Arquitecte Lola Domènech*. Expressant amb la ceràmica el flux de la gent que ha passat per l'escola, la vida que flueix, les persones que es mouen, relacionant aquest moviment amb l'acció de crear. Segons la Ruth, *"l'estat de flux en la psicologia és quan tot el pensament conflueix en el que tens al davant i t'oblides de tot del que t'envolta"*. Aquesta peça està formada per mòduls que conflueixen com un riu, cinc metres de riuada de gent i de pensaments.

Qualsevol projecte nou i diferent l'encara com un repte per descobrir coses de la proposta com a treball i sobretot d'ella mateixa. Per això afirma: *"m'agrada complicar-me la vida i gaudeixo buscant solucions i provocant emocions"*. La ceràmica li ha servit per conèixer-se millor, per evolucionar com a persona, per aprendre de la vida

i de la gent. L'ajuda a treure les coses de dins cap en fora i, per tant, fer visible l'espai interior. Cada peça parteix d'un procés personal.

En els treballs més recents té la necessitat de que tinguin un interior visible, han crescut les obertures per mostrar el que contenen, un espai que és suggeridor. Ha encetat un joc entre l'interior i l'exterior. Les peces tenen la pell recoberta de textures, de les vivències de les pròpies persones, però no és una matèria compacta, hi ha un interior: pots mirar, buscar, reconèixer.

Els interiors estan recoberts amb sigil·lada per a què tinguin un acabat i una aparença més setinada, fent la peça més fina al tacte. L'exterior conserva el relleu del fang nu. Els materials que utilitza sempre són de color blanc, porcellana amb pasta de paper i gres amb paper.

Actualment ha encetat la recerca de materials nous que l'ajudin a expressar altres conceptes, tenint terres per obte-

nir-ne colors, però encara està a l'espera de què surtin a la llum.

Per donar a conèixer la seva obra participa en concursos i exposicions, de moment col·lectives, però amb la creixent necessitat de fer-ne alguna d'individual.

La Ruth defineix la ceràmica com "una Mestra de la Vida".

Ha estat guanyadora del Premi Pujol i Bausis a la 18a Biennal de Ceràmica d'Esplugues Angelina Alós 2016 (certamen internacional, Barcelona) i del XIIè Premi Nacional de Ceràmica Ciutat de Castelló 2014. Ha rebut una menció d'honor a la Xla Biennal Internacional de Ceràmica de Manises 2013, i ha estat premiada amb la Beca d'Escultura 2013-2014 per la Fundació Felicià Fuster (Barcelona), havent estat finalista a les Biennals de ceràmica de Marratxi 2016 (Mallorca) i Manises 2015 (València). També ha participat en diverses exposicions col·lectives dins del territori espanyol. Aquest 2017 ha estat seleccionada a Cerco i a Manises. ●

Núm. 54 - 1er semestre de 2019 - PVP: 7€

terrart

REVISTA CERÀMICA CONTEMPORÀNIA

ACTIVITATS ACC
TALLERS I CERAMISTES
EXPOSICIONS
INTERNACIONAL
APARADORS DEL MÓN
HISTÒRIA
MISCEL·LÀNIA
FIRES I CONCURSOS

acc

REPORTATGE: CERAMISTES BASCOS

Tangents

UN ESPAI - DUES MIRADES. RUTH CEPEDANO I CRISTINA MÁRQUEZ

EXPOSICIÓ DE CERÀMICA ARTÍSTICA AL MUSEU DE QUART. DEL 27 D'OCTUBRE AL 17 DE DESEMBRE DE 2018

Vista general de l'exposició.

Pruners a l'hivern
Porcellana 1.240 °C.

TEXT: MERCÈ TIANA · FOTOS: CRISTINA MÁRQUEZ

En l'espai comú que ofereix la ceràmica, dues mirades es troben per després emprendre camins diferents a l'hora de materialitzar les idees. *Tangents* és una mostra de dues aproximacions a la ceràmica artística contemporània.

El treball de la **Cristina Márquez** és fruit de la combinació de la seva experiència en els camps de la ceràmica i la impressió gràfica. Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona en l'especialitat de gravat, en finalitzar els estudis de Ceràmica Artística, s'ha dedicat a investigar diverses tècniques de reproducció de la imatge

aplicada sobre ceràmica, especialment la serigrafia.

La seva obra es defineix per la subtileza i la fragilitat representades en la porcellana. Aquest material ha esdevingut protagonista en les seves instal·lacions que oscil·len entre la mirada i la reflexió. Ella mateixa ens comenta: *En aquesta darrera exposició, Tangents, vaig presentar dues obres fetes ex profés per a la ocasió: "Oracle" i "Pruners a l'hivern". Es tracta de dues instal·lacions independents però amb un denominador comú i és que ambdues tracten sobre les diferents formes d'afrontar qüestions vitals.*

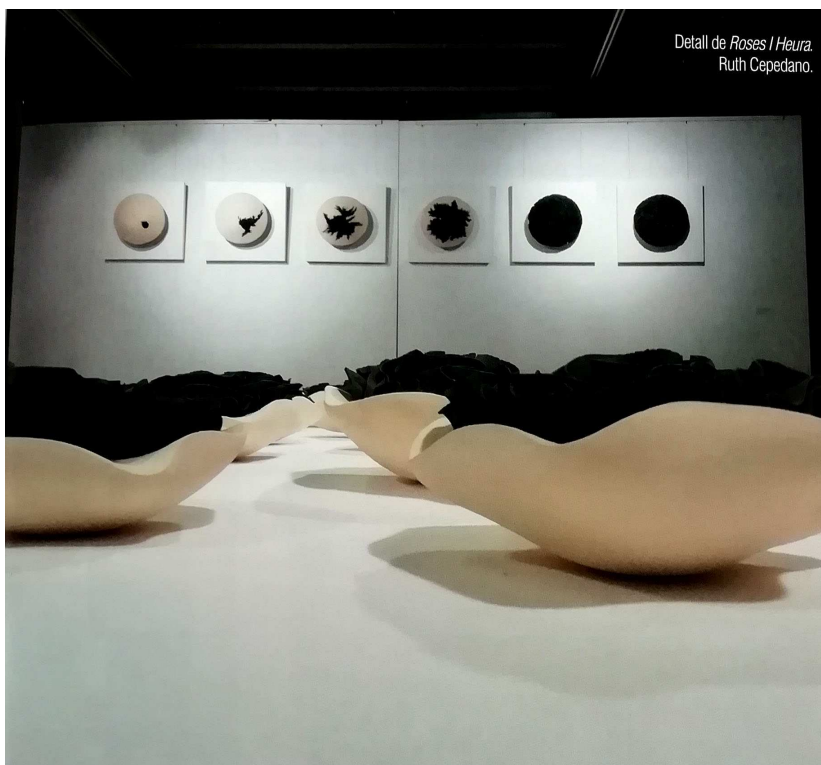
La instal·lació **Oracle**, està composta per 12 peces realitzades en una pasta personal de porcellana i serigrafades amb diverses capes d'engalba blava. Cada peça està situada sobre una peanya creant un espai que permet veure les peces però al que no es pot accedir. La peça juga amb la idea de la utilització de l'aigua com a mètode de predicció, la *hidromància*. A partir de l'observació de la degradació del nostre litoral al llarg dels anys, sorgeix la reflexió; Oracle mira l'aigua i els estels per respondre preguntes que ni tan sols han estat formulades.

A **Pruners a l'hivern**, ens trobem davant

*Aquestes dues peces estaven acompanyades per **Fragments de finestra** i **En el vent**, dues peces significatives del seu treball dels últims anys.*

El treball de la **Ruth Cepedano** es mou en l'àmbit de l'escultura mitjançant la tècnica ceràmica. *En el meu treball, de volums sempre orgànics -ens diu- no hi ha cap reflex conscient de formes concretes. La meva expressió, això sí, es genera en el caldo de cultiu de la natura, i pren forma a través del filtre de les emocions.*

Oracle i al fo
Cristina Már

Detall de *Roses i Heura*.
Ruth Cepedano.

A ple brull.
Ruth Cepedano. 51x288x15 cm.

Sèrie Heura. Ruth Cepedano. 30 cm.

A la Ruth li agrada observar i capbussar-se en la natura per expressar les seves emocions, que es materialitzen en les seves escultures. També li agrada llegir, i s'inspira en alguns poemes, que deixant una imprompta profunda en la seva ànima, agafen forma entre els seus dits. La seva sensibilitat la porta a reflexionar sobre tot allò que l'envolta; les empremtes de la vida, les experiències viscudes, i els records que formen la nostra història.

En algunes de les obres, com *A ple brull* o *Heura* ens vol parlar d'un procés de transformació, durant el qual s'experimenta el creixement de quelcom que brolla des de l'interior per anar cobrint la superfície fins a embolcallar-la completament, convertint d'alguna manera el que hi havia, en una cosa diferent que de nou començarà una altra transformació.

Finalment, la instal·lació *Roses de l'ànima* consta de més de 30 peces; són unes

grans roses negres sobre un suport blanc i ocupen un gran espai dins la sala, provocant un fort impacte silenciós. Es tracta d'una obra molt personal, una mostra de respecte i amor davant de la pèrdua.

La Ruth i la Cristina es van conèixer quan estudiaven a l'Escola D'Art Llotja de Barcelona on es van graduar, i des d'aleshores han col·laborat sovint a nivell de taller i com a responsables de la vocalia de Promoció Ceràmica a l'ACC. ●

